

IZLAZI JEDANPUT MJESOČNO

GLASILLO
JUGOSLOVENSKIH
NACIONALISTA

PRETPLATA DIN. 18. GODIŠNJE

SOČA

VLASNIK OR. JU. NA. ŠIBENIK

IN TI MI BOŠ
KRVA VA TEKLA

S. GREGORČIĆ

GLAVNI ODGOVORNİ UREDNIK
LOVRO GUBERINA

BBOJ 4.

U Šibeniku, nedjelja 5. novembra 1922.

GOD. I.

Nacionaliste!

Hiljade drugova naših širom domovine čeka zapovjed, da se svrsta u redove pod barjak, kojem prisegnosmo i da jurne u krvavi vrtlog.

Ne znamo čas i dan. Ne znamo, hoće li danas ili sutra ili tek do deset godina. Za to mirno i hladnokrvno vršimo svoj svagdanji posao: tecimo marno i pošteno hlebac nama i obiteljima našim, radimo i nastojmo, da se usavršavamo i napredujemo, jer nas vrijedne i radine zapuštena zemlja i ispačeni narod trebaju, ati uz to jačajmo duh i tijelo i stvorimo u nama ono, što treba ratniku. Odgajajmo se i izgrađujmo, da u danom momentu budemo dostojni velikog cilja pred nama; da nas ne iznenadi glas trube; da nam ne zadrhti ruka, kad zahvati oružje i da ne klonemo, kad se nađemo pred žvalama smrti.

Mi nećemo ići za pljačkom ni za osvajanjem, mi ne trebamo kolonija ni robova; nećemo se boriti za zlatne krstove ni rad slave pobjednika: borimo se za čast i slobodu Jugoslavije i za spasenje nesretne braće, koju sunce Njeno još nije ogrijalo. Pred očima našim biće dužnost, borba i smrt!

Spremimo se, da se uzmognemo pokazati srijesni, hladnokrvni i pozrtovni. Odgajimo se i ojačajmo, jer pod našim rukama treba da zarezene ravnice, polja, šume i brda naša, da se sredi i podigne gospodarstvo i promet, pod njima treba da se pustoš i ruševine pretvore u zemlju obećanu i pod njima treba da izdahne svaki, tko se o svetinje naše ogriješi. Znojem ćemo postići red i blagostanje, a krvlju poštivanje i slobodu.

Spremimo se, da nas glas trube ne smete!

Za Jugoslaviju.

Na glas o pripremama fašista u trećoj zoni, Rieci i Sušaku Narodna obrana i Četničko udruženje u Beogradu odlučise da s jugoslovenskim nacionalistima preduvremeno i svoja jutarnja prisutstva uključuju i da kralj životima svojim spriječe prijelaz i pustište naše zemlje i naših dobara, palež i pljačkanje domova i zavrnjene naših svetinja.

Vitezovi diveni, vrla braća naša!

Još su vam rastvorene rane na grudima, koje zadobiste u nizu krvavih bitaka za sedam godina leonidske borbe; još se ne smiriste u domu svojem, nit zgradiste porušeno i popaljeno, nit okrpaste sirotinju svoju. Još se ne oporaviste od groznih muka i nadovječnih napora, kojim nama slobodu izvojevaste, već se držete, da budete prvida i taj ostatak života i krvi žrtvujete nama.

Četnici, komite!

Vidimo, da prožeti mišlu i vjerom neumrlog Petra Karagjorgjevića nećete mirovati dok ne skinete okove s posljednjeg Jugoslovena.

Vidimo, da je bratska ljubav vaša, u koju vazda vjerovasno vruća i iskrena: da ste veliki u ljubavi, kao u boji.

Vidimo, da je bratska ljubav vaša, u koju vazda vjerovasno vruća i iskrena: da ste veliki u ljubavi, kao u boji.

Vidimo, da ne razlikujete ovaj goli naš krš od vase plodne i blagoslovljene Srbije; da ste spremni da krvlju natopite ova žala jednako ko sto natopiste rođenu vase grudu.

Vidimo, da ste vi s nama i mi s vama jedno i nerazdjelivo na vjekove.

Vjerujte, da i sinovi ovog mora i ovih klisura u sebi vase dušu i u njoj veliku Njegovu misao imaju. Vjerujte da i sinovi ovih žala jednako ljube polja i šume Bosne, Srbije, Makedonije, Hrvatske i Slovenije i crnogorske klance ko ovaj goli kamen, na kojem odrastoće i vjerujte, da će, ako vrijeme ushtedne, jednako da brane Jugoslaviju na Jadranu i Vardaru, na Lovćenu i Triglavu, u Potisju i Podunavlju.

Blagoslovjen nek bude čas, kad s vama jutrem u pogibiju smrti i blagoslovljena nek je zemlja, kvaja će da nasu i vase krv upije.

Najreča će nagrada biti naša, kad nas u kon boja pod barjak svoj primite i drugovima okrstite; najveća slava, kad s vama padnemo i u jedan grob legnemo.

Zdravo četnici, zdravo komite! Zdravo osloboditelji!

KUMANOVO,

Kad ono nazad pet vjekova posta Kosovo slavnom grobničom jednog velikog carstva našeg naroda, pokri erna noć čitavu našu zemlju i sve živo na njoj. Kao da zanijemi i nebo i zemlja. A u toj užasnoj noći, punoj jezovitih nasilja, što ih vršiše divlji Azijati nad sirotom rajom, ne moguće se čuti na vapaj raja za pravdom Božjom ni uzdah zemlje pravednom krvlju natopljenje.

Samo nad slavnom Kosturnicom kosovskom tinjaje jedan žičak, sveta svjetlost iz kostiju Lazara i njegovih junaka. I svima, koji su vapili za svjetlost u onoj strahovitoj tami, ulijevaše taj plamičak s općeg narodnog žrtvenika svjetlu nadu u ojađenu dušu i plitaše ih snagom vjere i otpora. Pjevači - pjesnici narodne prošlosti i junačkog

stradanja - guslari - čuvahu i buđahu sveti plamen da ne ugasne; a hajdueci, zatočnici slobode i braniči ugnjetene raje, prisluživači žrtvenoj vatri svojom vrelom krvlju.

Pa kad se dio našeg naroda oslobođi srpskih okova i preuze na sebe da ispunji zavjet kosovski, tad zaplamsa onaj žrtveni žičak kao sjajna zublja i osvijetli i pokaza put pukovima srpskim na Kumanovo. Na hiljade najboljih sinova srpskih bacije sebe u plamen narodnog žrtvenika, koji se od krvi i duha njihova raspiri u silan i sjajan oganj pobjede i slobode. I svjetlost njegova obasja svu zemlju uz Moravu i Vardar i baci svoje zrake daleko preko Drine i Save. Dubine Jadrana zaigraše u njegovu odsjevu, Triglav zadrhta i zarumenje u novom žaru, a daleke ravnice Potisja uzduhuše divnom slutnjom. Sva naša zemlja

stade da se budi i okreće novom jutarnjem suncu s Istoka.

Tad jutruše dušmani naši, da rasture neugasivu vatrnu našeg oltara, upališe čitav svijet, ali sami pogiboše sa nepravdom svojom. A žrtvenik naše otadžbine uzdiže se do neba visoko herojstvom milijona svojih sinova i grije i svijetli ujedinjenom i slobodnom vaskolikom narodu našem. A jer piava Božja traži potpuno ispunjenje, topota će njegova skoro da ogrije i one, koji su još danas od toploga krila svoje majke domovine.

Iz Kosova Kumanovo, iz Kumanova život i spas svih nas.

Samo se kroz smrt dolazi do života!

Stoga slava i hvala svim plemenitim žrtvama naših Kosovâ i Kumanovâ!

Crna internacionala.

Na zboru slovenske pučke stranke održanom u Celju pod konac septembra govorio je dr. Korešec izmed ostaloga o potrebi mira. „Zvijezda vodilica, znamenje politike naše stranke je mir.“ Tu on nalazi razlog stranci, da ide za stvaranjem dobrih odnosa med narodima, a ti se dobri odnosi, kaže, čuvaju, kad narodi imaju iste interese. Po njemu katoličke stranke imaju mnogo više zajedničkoga sa drugim „narodima“, nego druge, pak i njihova za to traži prijateljstvo sa českim, poljskim i inim katoličkim strankama.

Gospodin Korošec je počeo sa Česima i Poljacima, ali to je bio samo uvod, za kojim se može da reče, da se pripravlja prijateljstvo i sa talijanskim pučkom strankom. Ovo je meka, a pod njom evo i udice: „S tim ćemo u prvom redu i našoj nespašenoj braći osigurati takvi stepen samostalnosti i slobode, do budu zadovoljnji.“

Dakle crna internacionala mora da se stvara i jača, pa bilo i preko našeg narodnog tijela, pa progutala, pa obnarodila i pola milijuna Jugoslovena.

Po njemu bi morao naš narod u ropstvu, da se pocjepa i podijeli i stupi u redove talijanskih stranaka, da se tako nadje brat protiv brata pod tudjinskom zastavom i da u stranačkoj mržnji i zavisti zaboravi na svoju narodnost i podredi jezik i domovinu partaji. Njemu bi, kao i mnogom ovamo morao da bude svaki Talijan ako je pristaša pučke stranke, bliži od jugoslovenskog socijaliste, demokrata, zemljoradnika ili nacionaliste. On bi morao, da bude žrtvovan, na za slavu ili veličinu kataličke crkve, kojoj ne treba političke propagande i koja svoje ispunjavanje preljeva iz srca u srce vjernika kao i druge religije u hramu, u školi, i obitelji, a nipošto u parlamentima, ni političkim zborovima, ni na ulici, gdje se bruka i profaniše, nego bi morao da se žrtvuje i istroši u spasavanju jedne međunarodne degenerisane i propadajuće oligarhije, koja je monopolisala božanstvenu i uzvišenu Hristovu nauku i koja je veličinu i ljepotu njenu mjesto da čuva i njeguje u dušama iznjela na vašar i izvrgla je napadajima i sprudnjima.

Jer dio naše braće muslimanske vjere mrzi nas druge i državu i osjeća se u ropstvu i upire oči u Tursku, krstimo ih našim izdajnicima, a što je ovo drugo? Je li ovo Maka ili Carigrad, Vatikan ili prestolica Rim?

FELJTON

S. GREGORČIĆ

Soči.

Krasná si, bistra hči planin,
brdka v prirodní si lepoti,
ko ti prozornih globočin
nevihite temne srd ne moti.
Krasna si hči planin!
Tvoj tek je živ in je legák,
ko hod dcklet s planine;
in jasna si ko gorski zrak,
in glasna si kot spev krepak
planinske je mladine, —
krasna si hči planin!
Rad gledam ti v valove bodre,
valove te zeleno — modre:
temna zelen planinskih trav
in vedra višnjevost višav
lepo se unjih je zlila;
na rosah sinjega neba,
na rosah zelenih gora
lepoto to si pila, —
krasna si hči planin!

Zlošin je štretati žuć med nesretnu našu braću; zločin je slijepiti ih i tražiti od njih, da se u ropstvu osjete zadovoljni. Oni mora da ostanu Jugosloveni i samo Jugosloveni i ništa drugo. Oni mora da uzdrže vjeru i nikada ne zaborave, da smo im mi jedina braća i da osim nas Slavena nikoga svejega na svijetu nemaju. Oni mora da čute svoju nesreću i mora da upiru oči k nama. Zločinac je tko ih povlači u stranačke borbe: sve njihove misli mora da se koncentrišu u jednom, a to je želja za slobodom i ujedinjenjem. U njihovim mislima i srcima mora da bude samo domovina, samo Jugoslavija i u tim mislima mora da su jedinstveni.

Oni ne smiju, da se povađaju ni za crnom, ni crvenom internacionalom, jer su oni danas robovi, koji žude samo slobodu. Oni su onamo sami i ni s kime drugim ne smiju da imaju ništa zajedničkog. Oni mora da se održe i vjeruju u spasenje i vjeruju u nas!

Zločinac je, tko ih u njihovom ropstvu i njihovom bolu hoće, da obmami i zavede!

* * *

Nakon što napisasmo ovaj članak izveden je u Italiji državni udar i na vladu dođe fašiste i dva klerikala, Gentili i Cazzaroni, koji su zakleti neprijatelji našeg naroda. Kakovi su dani sada nastali našem življu tamo, ne treba da pišemo, jer se mnogo čuje, te i dio toga prevršuje mjeru, a što misli sada gospodin Korošec? Sprema li još sada zadovoljstvo Jugoslovenima u Italiji u krilu pučke stranke? Znatiželjni smo u istinu, a savjetovali bi mu, da ne uzima toliko na dušu, jer tko zna što iz toga još može da bude i na viju savjesu i na ciju leđu da padne.

Mudrijašima na visini.

Mnogi, koji s pomanjkanja osjećaja, snage i smisla i mnogi koji iz lijenososti i komoditeta ostaju postrance i kradu narodu i domovini onaj dio njihove energije, koja im pripada, gledaju s neke visine naš pokret i primjećuju i cenzuriraju i dijele lekcije i pišu recepte.

Gospodo kritičari, to nije ništa. Mislite li, da ono, što radimo mi, nije dobro, pregnite i radite nešto što je bolje. Pokažite, da je Vaše djelo boje od našeg, pa ćemo Vam priznati i slijediti Vas, ali dok samo ceretate, ne nadajte se od nas drugom, do jedne riječi: žutite!

Ti meni si predraga znanka!
Ko s gorskih prišumiš dobrav,
od doma zdiš se mi poslanka,
nesoča mnog mi ljub pozdrav, —
Bog sprimi te tu sred planjav! . . .
Kako glasno, ljubo šumljaš,
kako čvrsto, krepko skaklaš,
ko sred gora še pot imaš!
A ko prideres na ravnine
zakaj te živa radost mine?
Kaj trudno lezeš in počasi,
zakaj so tožni tvoji glasi?
Težko se ločiš od hribov,
zibelke tvojega valovja?
Mar veš, da tečeš tik grobov,
grobov slovenskega domovja?
Obojno bol pač tu trpiš!
V tej boli tožna in počasna,
ogromna sočja se mi zdiš,
a še kotsolza — krasna!
Krasna si, bistra hči planin,
brdka v prirodní si lepoti,
ko ti prozornih globočin
nevihite divje srd ne moti!
Pa, oh, sirota, tebi žuga

Pred žrtvenikom.

Teško je slušati uvrjede i trpjeti ponijenja i gušiti u sebi ponos, volju i snagu

Dušman me bije i pljuje i čupa kosu moje majke, a njene me izmučene ruke drže i glas me njen zaklinje i oči me njene mole.

I majka moja, koja mi je život dala, traži od mene, da joj žrtvujem ono, što je od života miliće i da zatomin ono, što je od života jace.

Bije se pogana ruka i nemilo stiše uda male moje braće i ceri se nakaza nad žući momom i nad boli moje majke. a suze njene padaju i tope moju kosu i ona me zaklinje i moli i ja moram da šutim.

Da šutim i pamtim i sabirem.

Teško je osjećati snagu i ponos i volju i podnositi uvrjede i nositi bljuvotinu na licu. Teško je žudit smrt i biti prisiljen žrtvovati se životu.

Slatko je zavitlati oružjem i srnuti i ubiti i umrijeti i toplo crvenom krvlju svojom pokriti i zbrisati sve, što je crno i što je ružno i što ponizuje, ali sudbina je zla i okrutna i onaj, koji bi htio, da žive, mora da mre, a onaj komu se krvi i smrti hoće, mora da žive, vidi i čuje.

Jer tko će braniti majku moju i tko će istrgnuti iz poganih ruku nejaku moju bvaču, ako ja dušmana samo ranim i padnem? Tko će se suprostaviti bijesu njegovu, ako preko mene pređe, da hara, bije i pljuje?

Majka me moja moli da trpm, čutim i pamtim.

Teško je stajati pred spomenikom slave i na njem gledati pepeo onih, koji poput mene bijahu pljuvani i gaženi i koji se osvetiše i posvetise.

Ali majka moja drži i cijeliva moje ruke, i ne da, da ih rasirim, dignem i položim žrtvu moju i krv moju na žrtvenik.

Ja nemam pokoja. Majka moja traži od mene najveću žrtvu: jer još nije doslo vrijeme.

Ja osjećam, da je najveća žrtva slušati uvrjede i trpjjeti ponijenja i kupiti užade svoje majke i svoje braće i gušiti u sebi ponos, volju i snagu.

I moje mjesto na žrtveniku nije prazno. Ja tumo prinoćim sputanu dušu moju i rukama pokrito lice: ja slušam glas moje majke i šutim i odričem se smrti.

Život moj je bol i stid i njime prinosim žrtvu.

A kad hora dođe, krv i smrt neće biti žrtva, nego nagrada i smirenje. zk.

JUGOSLOVENI! Kupujte samo kod svojih. Stranci neka sele!

Vihar grozan, vihar strašan;
prihrumel z gorkega bo juga,
divjal čez plodno bo ravan,
ki tvoja jo napaja struga —
gorje, da daleč ni ta dan!
Nad tabo jasen bo oblok,
krog tebe pa svinčena toča,
in dež krvav in solz potok,
in blisk in grom, — oh, bitva oroča!
Tod sekla bridka bodo jekla,
in ti mi boš krvava tekla:
kri naša te pojila bo,
sovražna te kalila bo!
Takrat se spomni bistra Soča,
kar gorko ti srce naroča:
kar bode shranjenih voda
v oblakih tvojega neba,
kar vode v tvojih bo planinali,
narasti, vskipi v tok strašan!
ne stikaj v meje se bregov;
srdita čez branove stopi,
ter tujce, zemlje — lačne, vtopi
na dno razpenjenih valov!

TISKARA E. VITALJANI-A II

ŠIRENIKI II izdajao Volili Narodni — Za narudžbe obratu se direktno. — Povijest svjetskog rata dan za danom.

Dan pod T... se pod im... sa skromn... planins... zadovo... i kod lini pre... pješnik... „Soči“ tom... godilo.

Iz pjesnik... i poslij... ostao je rici C... se vrac...

poniženja
kosu moje
e i glas me
dala, traži
e od života
vata jače,
stisće uđa
d žuci mo-
ene padaju
moli i ja

s i volju i
a licu. Te-
rtrorati se
uti i ubiti
ju svojom
i što je
la i okru-
ra da mre,
ra da žive,

tko će is-
baču, ako
Tko će se
ne prede,
, čutim i
slave i na
ene bijahu
osvetiše.
noje ruke,
sim žrtvu

traži od
vrijeme.
slusati u-
laže svoje
os, volju i
razno. Ja
ukana po-
i šutim i
prinosim
neće biti
zk.

mokod

roča!

NAŠ POKRET.

Gospodin Trinotijević hoće da nas preplaši! Zagrebački „Pokret“ donosi: Od oblasnog odbora Or. Ju. Na. u Zagrebu primamo ovo senzacionalno saopćenje:

Ministarstvo unutrašnjih djela postalo je ovih dana naredjenje na sve policijske vlasti u državi, koje bi imale da osuđete mobilizaciju jugoslovenskih nacionalista, da eventualno provedu premetačine po njihovim prostorijama i da budno paze na kreljanje njih vih oreda, a u slučaju potrebe, da im prepreče odlazak na granicu. Dalje veli to naredjenje, da policijske vlasti, ako bi se organizacije protivile tim mjerama, imadu pohapsiti sve vidjenije i istaknutije nacionaliste!

Na ovo možemo g. ministru unutrašnjih djela saopćiti, da je mobilizacija potpuno provedena i da nas u tom poslu ne može više ništa spriječiti. Odredi su nacionalista spremni, a daljnje njihove korake diktirat će samo narodna čast i interesi nacije!

Oblasni Odbor Or. Ju. Na. Zagreb.

Solidarni sa zagrebačkim oblasnim odborom ponavljamo i naglasujemo: da, diktirat će samo narodna čast i interesi nacije. Jest, nacionaliste su spremni, ne samo u Hrvatskoj, Vojvodini i Srbiji, nego i u cijeloj domovini i u Dalmaciji i ovde u Šibeniku. Nacionaliste su disciplinovani i svijesti dužnosti: umiju da šute i gutaju, ali do mjeđe. Pozatvarati vođe ne znači ništa, jer svaki zna što mu je danas i sutra dužnost.

Gospodo, mi smo odrasli i prošli iskušenje u austrijskim tamnicama!

Zbor u Stankovcu. U nedjelju 15. oktobra posjetili su izaslanici šibenske i vodičke organizacije drugove u Stankovcu i održali tamo zbor.

Usljed jako slaba puta stigli su naši drugovi u Stankovac tek poslije podneva. U tri sata poslije pođe sabrao se u Zadružnom domu lijep broj naših pristaša i prijatelja. Zbor je otvorio i pozdravio govoritelj R. Miletić, koji je dao riječ šibenskom izaslaniku, članu kulturne sekcijske Z. Kačiću. Drug Kačić je očitao historijat našeg pokreta od prije rata i istakao njegovu važnost u borbi Jugoslovena za oslobođenje. Jasnim potezima iznio je naš program koji se mora da provori bez popuštanja i bez kompromisa, ne radi nas ni radi pokreta, nego radi domovine. Istakao je važnost narodnog jedinstva i potrebu da svi Jugosloveni silom isčupaju sve, što su tirani naši u narodu sijali, što nas na žalost još mori i tiši: vjerske i plemenske razlike. Oborio se na huškače, koji rovare stvarajući jazove izmed stalša i dijeleći narod u gospodina ili klobučara i radnika i seljaka. Domovini smo svi potrebeni, a koliko je dužnost inteligencije, da se žrtvuje i nastoji, da unosi prosvjetu u narod, toliko i seljaci treba da uvide, da mora da se maknu iz današnje neuskosti, ali da razlikuju one, koji rade na kulturnom polju od onih, koji imaju pred očima samo izborne kuglice.

Izaslanike je pozvao i pogostio u svojoj kući pod predsjednik Stjepan Miletić a pred odlazak našao se

i narodni guslar Klarić koji nam je pjevao pjesmu o Istri mučenici. U sedam sati gosti ispraćeni krenuše u Vodice.

Kongres izaslanika oblasnih odbora u Splitu traje od srijede. Dok slážemo list nismo još mogli da primimo poduzi izvještaj ni zaključek, ali veseljem možemo, da izvestimo naše članove, da kongres teće jako glatko. Prisutni su i izaslanici Četničkog udruženja i Nарodne Odrbrane, te smo mi s njima i oni s nama potpuno solidarni do u tančine. Iako se je pretreslo silešju važnih pitanja, nije došlo nigdje do zapletaja ili nesuglasica, nego je sve u najboljoj harmoniji riješeno. Napose je istaknuta po svima potreba najveće discipline, reda i rada. Bilježimo ovim jedan jaki korak naprijed.

Za naš list. Naš drug Aleksa Vidović, tajnik organizacije u Kosovskoj Mitrovici sabrao je med našim prijateljima tamo šest novih preplatnika za Soču. Preporučamo svim drugovima, da nas nastoje pomoći i da list šire, a gdje je narod s romasan i gdje treba, slat ćemo ga i besplatno. Zahvaljujemo. Zdravo!

Naši listovi. Nacionaliste, čitajte zvanične organe svog pokreta: „Pobeda“, Split – „Vidovdan“, Novi Sad – „Soča“ Šibenik – „Novi Pokret“, Vukovar – „Princip“, Subotica – „Preistraža“ Vrsac – i nama naklonjene „Pokret“ Zagreb, – „Preporod“ Beograd i „Stara Srbija“ Skoplje.

VIJESTI.

Proslava Kumanovske Pobjede. U četvrtak 26. oktobra na veče bila je proslavljena u verandiji kavane „Kika“ desetgodišnjica slavne pobjede. Gosp. prof. Perković živim riječima često nas je prenio na kumanovsko bojište, te smo još jednom čutili teške rane naše herojske braće i plakali nad krvju, grobovima i rastgranim tjelesima i zanjeli se slavom. Gg. Rendić, Ivčić i Krajina deklamovali su Ilićevu „Na Vardaru“, Šantićevu „Na starim bojištima“ i Tr sićevu „Sprovod turske slave“ lijepo i uspjelo, te su te stihove naših pjesnika prenijeli u duše prisutnih koji su ih razumjeli i s njima osjećali. - Nijesmo kritičari, da ocjenimo orkestar-filarmoničkog društva; reći ćemo golu istinu: bijasmo razdragani i zadovoljni. K burnom pješku, kojim ih je gradjanstvo nagrađilo te večeri osjećamo dužnost, da još jednom zahvalimo društvu, a osobito našem vrijednom i požrtvovnom maestru Gotovcu.

Proslavu je priredio građanski odbor, u kom su učestvovali članovi filarmoničkog društva, Jugos. matice, Sokola, Ženske nar. udruge i naše organizacije, a čista dobit poklonjena je Jugosl. matici.

Slava ratne mornarice 31. oktobra protekla je izvanredno živahno i ugodno. Bogoslužju i blagodarenju prisustvovali su izaslaici svih vlasti i rođenjubnih društava, te su svi skupa s katoličkim svećenstvom prisustvovali „sećenju kolača“, nakon česa je obalni komandant g. Stanković održao lijep i zanosan govor mornarima. Gosti su za tim pozvani u jednu dvoranu zgrade, gdje su ugošćeni i podvorenji po mladim časnicima. Poslije podne je jako zgodno izveden program „vojničkog veselja“, kojem je slijedilo (priznajmo) i civilno, koje je trajalo do u veće kasno, sve u najboljem redu i raspoloženju.

Da vi vidite Soču kod njezinog izvora pod Triglavom. Mala dolina Trenta prostire se pod visokim stjenama. Nema ovde sela, ima samo kuća, dolje žive Treteri veoma skromno sa svojim stepama. Oni vole svoj planinski kraj i žive na bregu Soče mirno i zadovoljno. Bistra Soča bježi preko skalina i kod Bovca raširi se njezina struja po dolini proti Kobaridu. Tamo rodio se g. 1849. pjesnik S. Gregorčić, koji je spjevao pjesmu „Soči“, dalje proročanskog duhu kaže o tome, što se g. 1915. i poslije zbilja dogodilo.

Iz svog gorskog sela Vrsno došao je pjesnik u Gorici, gdje je učio u gimnaziju i poslije stupio u seminar. Nije bio sretan ali ostao je svećenik do smrti g. 1910. u Gorici. Cio narod pratio je njegovu krstu, kad se vraćao nazad u planinski raj, kako si je

želio, u domaće selo, gdje je njegov grob. Za vreme rata razbile su ital. granate njegov nadgrobni spomenika sadje opet u redu. Mnoge njegove pesme zna i pjeva sav slovinar. Ali najviše je poznata svuda njegova „Soča“. Radi slobodnih i nacionalnih nazora, koje je izlagao u svojim pjesmama, nastupio je protiv njega klerikalizam i pjesnik je prestao pjevati. Napisao je četiri knjige pjesama, od kojih osobito prve dve imaju krasne domorodske pjesme, koje se više puta citiraju n. pr. „Prost mora biti, prost moj rod, na svoji zemlji svoj gospod.“ „V pepelnici noći“ vidi pjesnik narode, koji dolaze u crkvu da primaju na glavu pepeo: konačno dolazi i njegov narod. Tada za njega nema smrti:

Le vstani borni narod moj
od vekov v prah teptan,

U ovim danima sjete i muteža ugodno je gledati onu zdravu momčad, koja se puškom u ruci odmjereno i sigurno kreće. Naše nade nisu bez temelja!

Otvorene učiteljske škole. Svečanost je otvorena u stolnoj crkvi, gdje je presv. biskup Mileta otludio misu i oslovio učiteljski zbor i dake. Poslije mise otsvirana je himna. Za tim se oputila povorka, u kojoj su bili daci s barjakom, nastavnici, te predstavnici vlasti i mjesnih društava u školsku zgradu. Tu su govorili opć. upravitelj Gosp. Dr. Rajević, pokr. sk. nadzornik g. Kriletić i upravitelj zavoda g. Grgić. Otsvirane su i otpjevane himne i otočne brzjavke dvorskog maršala, g. ministru prosvjete i min. Dru. Krstelju u Beograd.

Veseljem bilježimo otvorenje ovog zavoda pouzdanim da se nećemo prevariti u nadama, kojim ga dočekasmo.

Marija cont. Vojnović. Majka naših odličnih rođoljuba i poznatih književnika Iva i Luje Vojnovića umrla je o zagrebačkoj bolnici milosrdnih sestara na 23. prošlog mjeseca, te je bila prenesena u obiteljsku grobnicu Svetog Mihajla na Lapadu. Poznavajući vruću sinovsku ljubav i harnost, kojom se ponosila pokojnica, shvaćamo bol conte Luju i Iva, te im u ime naše organizacije, a posljednjem napose u ime drugova iz progona izrazujemo naše iskreno i duboko sačešće.

Nakon pada vlade u Italiji. Novine javljaju, da su engleski rudnici uskratili Italiji dalji kredit, dok ne platili dosadanji dug. U trgovackim i industrijalnim krugovima u zemlji opaža se obita zabrinost. Zebujom se očekuju vijesti sa stranih burza.

Obiteljska žalost. Našeg vrijednog člana Jerka Dželalija učivila je pod konac prošlog mjeteca smrt njegove dobre majke. Upravni odbor za sve ostale članove izriče ovim iskreno sačešće.

Naš današnji feljton poslao nam je na našu zamolbu nas vrli prijatelj i drug u progonstvu Dr. Ivo Lah. Vrijedno je citirati iz njegova pisma slijedeće; „Drago nam je, da mislite na Soču. To će biti sve gore. Naši ljudi pate užasno. Da nemaju unutrašnji neprijatelj, bilo bi mnogo bolje. Naši klerikali slave sutra 29. X. svoju „samoosvobodite“, kao da su se sami oslobođili. - Ustrajte, ima nas dosta!“

Jest, dragi. Ima nas dosta, ima nas mnogo: svi, koji se onda zaverisimo i izdržasmo i još mnogi i narod naš uz nas. Mislimo na Soču, ko na Istru, Zadar, i Lastovo. Mislimo na sve, što je pred nama do potpune, sretne i nezavisne Jugoslavije, koju svu jednako ljubimo. Mi smo Slovenci, a vi ste Srbi - Hrvati.

PRIOPĆENO

P. n. Uredništvo „Hrvatskog Samobora“ Šibenik.

Pošto uvrštenje našeg imena medju Vašeg lista dava povoda krivoj interpretaciji našeg političkog mišljenja to Vas ovijem umoljavamo da od sada unaprad izostavite daljnje tiskanje imena naše Tvrte u Vašem listu.

Veleštovanjem
ELEKTRIČNA CENTRALA - ŠIBENIK
Ant. Šupuk i sin

Tisk: grafičnog zavoda E. Vitaliani-a - Šibenik

pepelni dan ni dan već tvoj
tvoj je življena dan.

Vjerovao je u budućnost Slavenstva. Kao iskreni Jugosloven pjevao je g. 1875. svoje pjesme, kad je Rusija oslobodjivala balkansku raju. U pjesmi „Naš narodni dom“ poziva sve Slovence, da gradimo svoju kuću:

„Bog živi vse Slovene
pod streho hiše ene.“

Volio je svoju Goričku, koja sad pati pod tuđinom. Ali doći će dan o kome govori u Soči:

„In ti mi boš krvava tekla:
kri naša te pojila bo,
Sovražna te kalila bo!“

Ljubljana, 28. oktobra 1922.

Dr. IVO LAH.

ŠIBENSKA OKRUŽNA BANKA DIONIČKO DRUŠTVO U ŠIBENIKU

PLAĆA

6% kamate na uložne knjižice || 4% kamate na čekovne račune
5% " " " tekuće račune || bez ikakovih odbitaka.

Dozvane iz aktivnog računa vršimo bez providbe.

SLAVENSKA BANKA d. d.

FILIJALA ŠIBENIK

••: Dionička glavnica K 150.000.000. • Pričuva K 50.000.000.

BRZOJAVNI NASLOV: SLAVENSKA

Glavno sjedište
ZAGREB

Poslovne centrale:

BEOGRAD

LJUBLJANA

FILIJALE

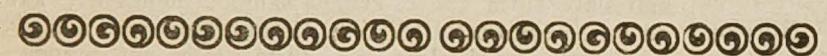
Bjelovar
Brod n/S
Dubrovnik
Celje
Gornja Radgona
Kranj
Maribor
Murska Subota
Osijek
Sombor
Šušak
Šabac
Velikovac
Vršac

EKSPOZITURE

Monoštor
Skofja Loka
SEZONSKA EKSP.
Rogatačka Slatina
AGENCIJA:
Buenos Aires
AFILIJACIJE:
Budapest (Balkan
Bank).
Wien (Bankhaus)
M. R. Alexander

Prima uloške na knjižice i tekući
račun uz najpovoljnije uvjete.

Obavlja sve bankovne transakcije najkulantnije.

Pozor vinogradari!

Stigao nam je:

NATRIUM BISULFIT

najbolje sredstvo za uzdržanje vina
potpuno čist iz
prve francuske tvornice kemikalija

BRAĆA MAKALE - ŠIBENIK

„L' UNION“

FRANCUSKO OSJEGURAVAJUĆE
— DRUŠTVO U PARIZU. —

Život glavnica Franaka **272,221.898.-**
Požar glavnica „ **20,000.788.-**

Zastupstvo za šibenski okrug: VINKO DELALE - ŠIBENIK

Odlkovana tvornica likera

IVAN JELIĆ - ŠIBENIK

Vlasnici: Petrović i Nedučin

Preporuča cijenjnim mušterijama svoje poznate proizvode i
naročito specijalitete najbolje vrste u Jugoslaviji:

Ros. maraschino, Coccola, Vla-
vov, Creme de marasca, Cre-
me des mandalines, Creme des

apriqueaux, Creme des Bama-
nes, Creme de chocolade, Creme
de caffè Milica i Coinfreeaux.

Otprema tačno i brzo svaku količinu od jednog poštanskog sanduka
na više. Otprema uz pouzeće.

TRAŽITE CIJENIKE.

Brzovljna adresa: **JELIĆ**

Restauracija

„Slavija“

Šibenik

— na obali —

moderno preure-
djena i
opskrbljena
prvorazrednim
konfortom.

Izvrsna kuhinja,
delikate se, stol-
na i dese rtna,
domaća i strana
vina i likeri.

ŠIBENSKA OKRUŽNA BANKA D. D.

Bz ojav: Krugobanka. u Šibeniku Inter. telefon: 68.

Bankovni Ods ek:

obavlja sve bankovne trans-
akcije uz najpovoljnije uvjete

prima uloške i plaća

6% kamate na uložne knjižice

5% „ tekuća račune

4% „ čekovne račune

doznake iz aktivnog računa
obavlja bez providbe.

Trgovački odsjek:

prenzima trgovacka zastup-
stva za sjevernu Dalmaciju.

prenzima komisionalna skla-
dišta za Šibenik i ostala va-
žnija tržišta u sjev. Dalmaciji

prenzima dobavu za svoj i
tuđi račun proizvoda sjeverne
Dalmacije.

Šibenska Okružna Banka D. D. u Šibeniku

upravlja poslovima Općinske Zajednice
za ishranu sjeverne Dalmacije.

stoji na raspoloženju svim interesentima
za poslove koje imaju na području
sjeverne Dalmacije.

RIKARD DELFIN (prije Andr. Delfin)

TRGOVINA POKUĆSTVA SA
STOLARSKO-TAPETARSKOM
RADIONOM

ŠIBENIK (Obala 65-75 i ul. Sv. Ivana 103)

Prva Dalmatinska slastičarna Stevo Mandić

Široka ulica. ŠIBENIK Široka ulica.

Opskrbljena električnim pecivom
najboljim i najfinijim vrstama
slatkiša i fisquita, te vlastitih
specialiteta.

LIKERI NAJBOLJIH NAŠIH TVORNICA.

Prima narudžbe za vani, koje izvršuje

tačno i brzo.

TELEFON INTERURBAN Br. 31.

KNJIŽARA FILIP BABIĆ - ŠIBENIK (HRVATSKA KNJIŽARNICA ZADAR)

Novo moderno uređen i povećan posao. — Potpuno skladiste Jugoslav. knjiga. — Veliki sortiment knjiga stranih jezika. — Tvorničko skladiste papira uz najjeftinije cijene. — Sav pribor za uredje, općine i škole — Skladiste školskih knjiga. — Prima preplate na stručne i periodične časopise svakog jezika i struke. — Muzikalije svake vrsti. — Pribor za pisaće strojeve i Karbon-papiri.

Otprema brza i točna a cijene jeftine. — Solidna послугa.